

Hvorfor skal man be for de avdøde?

Vi minner om noen ideer fra Den katolske kirkes katekisme om den gode vanen å be for de nære og kjære som har gått bort.

03.11.2006

Kirkens tre stadier. ”Inntil Herren kommer i sin herlighet, og alle englene med Ham, og inntil alt, etter dødens undergang, blir Ham underlagt, vandrer noen av Hans disipler på jorden, andre renses etter å ha forlatt dette liv, og andre igjen

herliggjøres og 'skuer klart den ene og treenige Gud slik Han er'."

Og alle, selv om det er i forskjellig grad og på forskjellig vis, har vi sammen med hverandre del i den samme kjærlighet til Gud og nesten, og vi synger den samme lovprisningshymne til vår Gud. For alle de som tilhører Kristus og har mottatt Hans Ånd, danner en eneste Kirke og hører sammen i Ham.
(Katekismen, nr. 954)

"Båndet mellom dem som vandrer her nede, og dem av deres brødre som er hensovet i Kristi fred, opphører på ingen måte, men styrkes tvert imot, slik Kirken alltid har trodd, ved at de deler åndelige goder med hverandre." (Katekismen nr. 955)

De som dør i Guds vennskap og nåde, men som ikke er fullkomment rensset, gjennomgår selv om deres evige frelse er sikret – etter døden en

renselse, slik at de kan få den hellighet som er nødvendig for å kunne gå inn til himmelens glede. (Katekismen, nr. 1030)

Denne endelige renselse av de utvalgte, som er helt forskjellig fra den straff de fordømte gjennomgår, kaller Kirken *purgatoriet* (*skjærsilden*). Kirken har formulert læren angående purgatoriet særlig ved konsilene i Firenze og i Trento. Kirkens tradisjon, under henvisning til visse skriftsteder, taler om en rensende ild (skjærsild). (Katekismen, nr. 1031)

Fra de tidligste tider har Kirken æret de avdødes minne og båret frem forbønner for dem, særlig det eukaristiske offer, slik at de kan nå frem til det salige syn etter å være blitt rensset. Kirken anbefaler også almisser, avlat og botsøvelser til fordel for de avdøde. (Katekismen, nr. 1032)

Den hellige Josemaría sier i ”Plogfuren” [The Furrow/Surco]:

Skjærsilden er et av tegnene på Guds barmhjertighet, for å rense manglene hos dem som vil identifisere seg meg ham. (Nummer 889)

Hvor lykkelig man må være i dødsøyeblikket, hvis man har levd heroisk hvert minutt av sitt liv! – Jeg kan forsikre deg om det, for jeg har sett gleden hos dem som med rolig utålmodighet har forberedt seg på dette møtet i mange år. (Nummer 893)

Startsidens foto: thomas sawk
Artikkelens foto: wassa